І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 130. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 13-го ЛИПНЯ 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 13, 1972 No. 130. VOL. LXXIX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Середа, 12 липня 1972

ВІД БОСТОНУ ДО САН ФРАНСІСКО СПОВІЛЬНИВСЯ рух пасажирських літаків у висліді урядової вказівки про докладну перевірку пасажирів на лініях близького сполучення. Урядовці й поліція перевіряють тепер речі пасажирів, їхні особисті документи, а деяких навіть обшукують. Все це заведено для того, щоб успішніше поборювати спроби схоплювання літаків повітряними піратами.

ПОЛІЦІЙНИЙ КОМІСІОНЕР У НЮ ЙОРКУ Патрик Морфі повідомив, що за перші п'ять місяців 1972 року в Ню Йорку зменшилась на 21 відсотків кількість великих злочинів, коли порівнювати цей час із 1971 роком. На 24,6% зменшилась кількість викрадання автомобілів, на 18,8% — кількість менших крадіжок. Все це сталось внаслідок покращання поліційної служби. Але, наприклад, кількість зґвалтувань жінок на вулицях і в домах у Ню Йорку збільшилась в порівнянні з минулим роком аж на 34,7%.

НА 25-МУ ЩОРІЧНОМУ З'ЇЗДІ колишніх американських військовополонених більшість висловилася проти того, щоб звільнити від покари сучасних дезертирів з американської армії. З'їзд відбувався в Портленді, Ореґон. Присутні понад 300 делеґатів висловились проти пробачення дезертирам, а також висунули домагання поліпшити умови життя американських полонених в Південно-східній Азії. Учасники з'їзду вислали вітальну телеграму президентові Р. Ніксонові і в своїх резолюціях схвалили бомбардування Північного В'єтнаму. Крайовий керівник Організації колишніх полонених Герольд Пейс сказав, що „вибухи бомб на воєнних об'єктах у Північному В'єтнамі звучать музикою для наших полонених, які перебувають у комуністичних руках".

МІЛЬЙОНЕР ГОВАРД ГЮЗ ПООБІЦЯВ жертвувати на Невадський Університет впродовж 10 років щороку по 200 000 долярів. З Ріно в Неваді повідомили, що Гюз вже другий раз прислав для Університету свою пожертву, дотримуючись даної раніше обіцянки. Невадський Ун-т дістав від нього вже 400 000 долярів допомоги.

ПІВНІЧНІ В'ЄТНАМЦІ, які в травні цього року, окупували місто Кванґтрі на півночі Південного В'єтнаму, тримають його у своїх руках далі, не зважаючи на протинаступ південних в'єтнамців. Парашутисти і морська піхота Південного В'єтнаму підійшли вже до окраїн міста. Південним в'єтнамцям у їх наступі допомагають американські бомбардувальні літаки.

В ПАНМУДЖОНІ НА ПОГРАНИЧЧІ ПІВДЕННОЇ І ПІВНІЧНОЇ КОРЕЇ відбулася в понеділок 10 липня ц. р. перша зустріч представників Червоних Хрестів обох частин Кореї з часу, як обидві сторони домовилися про їх бажання довести до їх об'єднання. Зустріч була дуже дружня й успішна і стосувалася поширення співпраці обох установ у харитативній ділянці.

ПРЕМ'ЄР КОМУНІСТИЧНОГО КИТАЮ ЧЖОУ-ЕНЛАЙ заявив на прийнятті єменської делеґації, що комунокитайський уряд вітає бажання очолюваного прем'єром Танакою нового японського уряду довести до нормалізації взаємин між Японією і Китайською Народною Республікою. Досі комунокитайський режим встановляв три передумови для започаткування дипломатичних взаємин між обома країнами: визнання режиму в Пекіні, як єдиного китайського уряду, погодженість із тим, що Тайвань (Формоза) є частиною Китаю і скасування договору між Японією і націоналістичним Китаєм з 1953 року.

ДО ПАРИЖУ ПРИБУВ у понеділок 10 липня голова північнов'єтнамської делеґації для переговорів із ЗСА в справі замирення у В'єтнамі Ксуан Туй. Переговори мають почати вже в четвер 13 липня. Туй заявив, що в'єтнамські комуністи, тобто Північний В'єтнам і В'єтконґ, готові узяти на розгляд кожну нову пропозицію ЗСА, якщо ЗСА бажають справді закінчення війни. Водночас Туй виступив із обвинуваченням уряду през. Ніксона в „нелюдських воєнних злочинах", здійснюваних бомбардуванням Північного В'єтнаму і замінуванням його портів.

ЗБРОЙНІ СИЛИ ЗСА У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ зменшилися минулого тижня на дальших 500 вояків. Тепер залишилося у Південному В'єтнамі 47 500 вояків. Крім них в Індокитаю і в суміжних країнах перебуває яких 100 000 американського персоналу — залог кораблів й обслуги летунських та інших баз.

В РИМІ ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ державного секретаря ЗСА Вільяма П. Роджерса з італійським прем'єром Джуліо Андреотті і міністром закордонних справ Італії Джузеппе Медічі. Головною темою розмов була справа Близького Сходу, в тому й питання відкриття Суеського каналу, в чому дуже заінтересована Італія.

Помер проф. Іван Розгін, відомий науковий і громадський діяч

Детройт. — У понеділок 10 липня ц. р. тут помер на 74-му році життя відомий український науковець і громадський діяч, дійсний член Вільної Академії Наук і Наукового Товариства ім. Шевченка (з 1947 року) проф. д-р Іван Розгін. Народжений 18 вересня 1897 року в Куманові на Поділлі, сл. п. Іван Розгін вже із студентських років брав участь в українському революційному русі і від 1917 року був вояком Армії УНР, служив у Гайдамацькому Коші Слобідської України і брав участь в обороні Києва і в боях за його визволення. Після визвольних змагань зайнявся науковою працею і як біолог та спеціяліст в ділянці ветеринарних наук працював у системі Української Сільсько - Господарської Академії Наук і в інших науково дослідних інститутах.

Переїхавши на еміграцію, брав участь в діяльності УВАН і НТШ, і зокрема у праці відновленого Українського Технічно - Господарського Інституту (УТГІ) і після переїзду до ЗСА працював активно в Об'єднанні Американсько - Українських Ветеринарних Лікарів. Покійний проф. д-р Іван Розгін був автором багатьох десятків наукових праць, друкованих у фахових, зокрема ветеринарних виданнях в Києві і в Харкові в 1920-их і 1930-их роках і потім на еміграції у виданнях НТШ, УВАН, УТГІ та інших, як також підручників з ветеринарії і біології. Крім того виступав активно, як публіцист в різних актуальних питаннях громадського і політичного життя на сторінках еміграційних часописів і журналів, в тому числі і в „Свободі".

ГОМФРІ І МОСКІ ЗРЕКЛИСЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ КАНДИДАТУРИ, МЕКҐОВЕРН НАМАГАЄТЬСЯ ЗЛАГІДНИТИ ПАРТІЙНІ РОЗХОДЖЕННЯ

Сен. Джордж МекҐоверн

Сен. Гюберт Г. Гомфрі

Губ. Джодрж Воллес

Маямі Біч, Флорида. — Заки це видання „Свободи" дійде до рук читачів, сенатор Джордж МекҐоверн, ще кілька місяців тому маловідомий законодавець з Південної Дакоти, буде формальним кандидатом Демократичної партії на президента З'єднаних Стейтів Америки. Передбачувана вже деякий час тому перемога сенатора МекҐоверна вступила у свою драматичну стадію під час Демократичної конвенції у вівторок, 11-го липня, як два головні його суперники, сенатор Едмунд Москі і сенатор Гюберт Гомфрі зреклися своєї кандидатури, даючи делеґатам вільну руку у виборі кандидата. Зрікаючись кандидатури, Москі і Гомфрі потвердили свою льояльність Демократичній партії та її програмі, заповідаючи рівночасно свою підтримку для обраного конвенцією кандидата та активну співпрацю для його перемоги в листопадових виборах. Свою льояльність партії заявив також губернатор Джордж Воллес, який прибув на конвенцію в інвалідському кріслі, видужаючи після недавнього замаху на його життя. „Я є тут, бо я хочу допомогти Демократичній партії... я хочу допомогти партії, щоб вона стала такою, як вона була, партією пересічної працюючої людини цієї країни" — заявив губернатор Воллес під час короткого виступу на конвенції. Після формального відступлення я від кандидатури сенаторів Москі і Гомфрі у вівторок 11-го липня, формальними суперниками кандидатури сенатора МекҐоверна залишилися тоді ще губернатор Джордж Воллес з Алабами, сенатор Генрі М. Джексон з Вашинґтону та конґресменка Ширлі Чізголм з Бруклину, але вже не було сумніву, що вибранцем Демократичної Конвенції і партії буде сенатор МекҐоверн. Формальний вибір кандидата мав відбутися в середу, 12-го липня, як друкувалося це число „Свободи".

МекҐоверн злагіднює плятформу

Мавши запевнену перемогу у виборі на демократичного кандидата на президента Америки, сен. Джордж МекҐоверн дав до зрозуміння, що він погодиться на включення у плятформу компромісових пропозицій своїх опонентів, як на конвенції почалися дебати в справі приготованої 150-членним Комітетом Плятформи виборчої програми партії, яку характеризують, як „ліберальну". Рівночасно із програмовими пропозиціями більшости, що мають загальну підтримку прихильних МекҐовернові делеґатів, конвенція одержала також звідомлення меншости в усіх важливіших справах американської внутрішньої і закордонної політики. Вже під час конвенції МекҐоверн змодифікував своє становище, заявляючись за вдержання сильніших американських оборонних сил в Европі та в районі Середземного моря, як також злагіднюючи своє становище щодо відкликання американських збройних сил з В'єтнаму, заповідаючи, що на випадок його вибору на президента країни він відкликав би американські війська з В'єтнаму впродовж 90 днів, але залишив би деякі сили в Сіямі та на довколишніх морях, щоб забезпечити поворот воєннополонених. МекҐоверн також намагався злагіднити партійні розходження, що виникли між ним та його опонентами, називаючи сенатора Гомфрі своїм „приятелем, сусідом і дорадником" а відносно сенатора Москі запевняв, що його „мудрі поради дальше будуть джерелом надхнення".

Папа Павло VI пробував добитися виміни американських полонених

Рим. — Відбувши у вівторок 11 липня ц. р. відвідини у голови Католицької Церкви Папи Павла УІ державний секретар ЗСА Вільям П. Роджерс заявив під час пресової конференції, що Папа Павло УІ пробував останнім часом багато разів добитися виміни американських полонених, які перебувають у руках північних в'єтнамців і В'єтконґу, або ж бодай полегшити їх долю. Заходи Папи Павла УІ стосувалися між іншим зокрема поширення можливостей листування полонених із їх родинами та покращання умов їх перебування у полоні. За всі ці заходи Роджерс висловив Папі вдячність від американського уряду і від родин полонених. Були ведені Папою ці заходи і старання вже від довших років різними шляхами, безпосередньо до Ганою чи посередньо через інші держави. Під час своїх відвідин у Папи державний секретар Роджерс з'ясував Папі сучасну ситуацію у В'єтнамі і перспективи мирових переговорів, що їх відновляють у Парижі з четвергом 13 липня ц. р. Інформував Роджерс Папу також про деякі аспекти поїздок през. Ніксона до Москви і Пекіну. Відвідинами італійського уряду в понеділок 10 липня і Папи Павла УІ у вівторок 11 липня Роджерс закінчив свою одинадцятиденну поїздку по державах Азії, Близького Сходу й Европи і ствердив, що його відвідини у Румунії, Угорщині та Юґославії зустрілися із прихильним прийняттям місцевої комуністичної преси. Під час перебування в Римі італійські комуністи не влаштовували, як це було давніше, демонстрацій проти нього. Стримано писала про ці відвідини також італійська комуністична преса. З Риму Роджерс від'їхав до Вашинґтону.

В Північній Ірляндії збільшується напруження, очікують кровопролиття

Белфаст. — Представник англійського уряду, який керує справами Північної Ірляндії, Вілльям Вітлов прибув із Лондону до Північної Ірляндії й провадить переговори з поліцією та з обома ворожими сторонами — з представниками католиків і протестантів. Близькі до нього особи кажуть, що В. Вітлов дуже пригнічений зірванням перемир'я та можливістю нового, ще більшого кровопролиття. Англія прислала вже до Північної Ірляндії понад 17000 своїх вояків. Протестанти готуються до щорічної традиційної паради — „оранжевого походу". В таких парадах звичайно беруть участь кругло 100 000 людей, і ті паради завжди викликали неспокій серед католицької пригніченої меншости. Представники католицької меншости в один голос передбачають криваві події. Один із них сказав, що „ми перебуваємо на тонкому льоду, який може кожної хвилини проламатись". Двотижневе перемир'я закінчилося в Белфасті, коли група католиків хотіла перейти через барикади, щоб поселити кілька бездомних католицьких родин у порожніх будинках у протестантському секторі. Тоді розпочалася перестрілка між англійськими вояками і членами нелеґальної Ірляндської Республіканської Армії. У вівторок 11 липня одного англійського вояка вбито, а троє молодих ірляндців померли від ран у Белфасті.

Комісія Прав Людини Секретаріяту СКВУ в обороні арештованих українських діячів в СССР

Ню Йорк (СКВУ - УПС) — Продовжуючи заходи в обороні арештованих українських діячів в СССР, Комісія Прав Людини Секретаріяту Світового Конґресу Вільних Українців підготовила потрібну документацію, яку передано голові Міжнародного Комітету Оборони Прав Людини в СССР, Джонові Діфенбейкерові.

Незалежно від того, Комісія підготовила і передала 10 липня ц. р. від імені СКВУ меморандум Комісії Прав Людини ОН, Міжнародній Асоціяції Юристів у Женеві, Інтернаціональній Амнестії в Лондоні та Міжнародному Бюрові Праці (Комітет Оборони Прав Асоціяції) в справі арештованих українських діячів. У згаданому меморандумі Комісія зайняла становище до совєтських обвинувачень, зокрема у зв'язку з арештуванням Я. Добоша та намаганням совєтських поліційних чинників представити українських діячів, арештованих у продовж цього року, як „агентів іноземних розвідок", „шпигунів" тощо. Комісія звернулася до згаданих міжнародних організацій, які мають відношення до питання прав людини, пропонуючи міжнародну акцію з метою забезпечити:

а) Загальну амнестію для всіх політичних в'язнів в СССР, в тому й тим, яких суджено з релігійних мотивів;

б) Ліквідацію закритих судів в СССР і поновний відкритий розгляд всіх присудів, винесених до того часу закритим порядком;

в) Розгляд всіх випадків, коли політичних в'язнів придержувано, чи придержується по сьогодні у домах для божевільних;

г) Привернення основних прав людини відповідно до постанов Загальної Деклярації Прав Людини на просторах СССР.

У меморандумі Комісія Прав Людини Секретаріяту СКВУ вимагає притягнення до судової відповідальности всіх тих осіб і урядів, які продовжують порушувати права людини, як це сталося після закінчення другої світової війни з нацистськими злочинцями. Змагання за пошанування основних прав людини і за право кожної нації на незалежне і свобідне політичне життя є завданням всього людства, всіх людей, яким дорога свобода, справедливість і правопорядок — стверджується у меморандумі.

Плян дальшої праці Комісії Прав Людини був остаточно накреслений на окремій нараді в Оттаві, Канада, 27 червня ц. р. з участю голови Комісії сенатора Павла Юзика і секретаря д-ра Михайла Сосновського.

У Пакістані виникли мовні неспокої, вбито близько 50 осіб

Карачі. — У провінції Сінд вже загинули щонайменше 47 людей у зв'язку з неспокоями й заворушеннями, що виникли на мовному тлі. Леґіслятура в Карачі вирішила, що офіційною мовою в тій провінції має бути мова сіндгі, але населення домагається, щоб офіційно визнали й іншу мову, урду, яка є мовою Пакістану і якою розмовляє половина населення міста Карачі, що нараховує 4 мільйони людей. Демонстранти, домагаючись прав для мови урду, виставили на деяких вулицях Карачі барикади й підпалили головний урядовий будинок. Очевидці розповідають, що поліція стріляла до демонстрантів у передмісті Коранґі, вбивши чотири особи й шістьох поранивши. Під час мовних заворушень у Гайдерабаді, другому великому місті, загинуло п'ять осіб. Протестаційні марші та заворушення відбулися і в інших містах країни. Президент Пакістану Алі Бутто буде переговорювати з представниками обох груп населення — тими, що виступають за мову сіндгі і за мову урду. В деяких містах влада проголосила поліційну годину, щоб не допустити до нових демонстрацій і кровопролить. У трьох інших провінціях Пакістану офіційною мовою визнано мову урду, але в провінції Сінд асамблея визнала місцеву мову сіндгі за офіційну мову.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ У ЗСА ГОТУЮТЬСЯ ВІДЗНАЧАТИ ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

у Бостоні

Бостон, Мас. (О. Щ.). — В суботу 15-го липня ц. р. тут буде відзначений Тиждень Поневолених Націй моторкадою та маніфестацією, спільними заходами та силами українців, литовців, латишів і естонців. Моторкада розпічнеться в годині 12:30 по полудні (збірка з автами о годині 12:00 вполудне) від Джон Б. Гайнс Меморіял Авдиторіюм при Бойлстон вулиці, Пруденшел Сентер, і переїде головними вулицями центру Бостону. Маніфестація розпічнеться о годині 1:15 по полудні біля пам'ятника Джорджа Вашинґтона в Бостон Публік Гарден при Арлінґтон вулиці. Головну промову виголосить Джон Моклей, член Міської Ради Бостону. Губернатор Франсіс В. Саржент видав проклямацію, проголосивши тиждень від 15 до 22 липня Тижнем Поневолених Націй в Массачусетс. Відзначення ТПН в Бостоні відбувається з ініціятиви Відділу УККА та заходом окремого комітету, який складається з українців, литовців, латишів і естонців. Кожна маніфестація для успішности вимагає великої кількости учасників. Закликається українців Бостону та околиць до численної участи.

у Детройті

Детройт, Міч. (ПР) — Відзначування Тижня Поневолених Націй у Детройті відбудеться в суботу, 15-го липня з такою програмою:

Год. 5-та по полудні — моторкада з участю усіх національностей від Арт Інституту (Вудвард і Кірб) по вулиці Вудвард до площі етнічних фестивалів над рікою за Кобо Гол. Моторкаду вестиме Вілліям С. Брумфілд (републ. із Блюмфілд Товншіп), спеціяльний відпоручник президента Ніксона.

Год. 6-та вечора: святкова програма на сцені площі фестивалів із презентацією національних прапорів, промовами представників уряду і запрошених гостей. Привітання від президента Ніксона передасть конґресмен В. С. Брумфілд і притому виголосить головну промову. Початкову молитву проведе о. Бернард Панчук, ЧСВВ, із парохії Непорочного Зачаття у Гемтремку.

В неділю, 16 липня о год. 9:40 на радіостанції WWJ SM 95 на програмі „Detroit Close-up" коментатор Jerry Whitman переведе інтерв'ю із членами президії Комітету Тижня Поневолених Націй, а саме із Сіґурдсом Рудзітісом (латиш), Богданом Федораком (українець) і Ґжеґожем Реєм (поляк).

Того ж дня о год 12:30 по пол. на телевізійній програмі „Target" 4-го каналу коментатор George Kendall пе-

(Продовження на стор. 3-ій)

в Лос Анджелесі

Лос Анджелес. — Тиждень Поневолених Націй українці та багато інших національних груп відзначатимуть у Лос Анджелесі в суботу 15-го липня. Українці, литовці, угорці, естонці, кубинці та представники інших Поневолених Націй демонструватимуть того дня в парку перед Сити Гол, а потім з прапорами і транспарентами підуть походом до парку „Кавнті оф Лос Анджелес", де демонстрація закінчиться виступами промовців і мистецькою частиною. Українські демонстранти нестимуть транспаренти типу „Свобода Україні" та „Свободу політичним в'язням", але також і про штучно викликаний Москвою 40 років тому голод в Україні, коли загинули близько 6 мільйонів людей. У демонстрації й поході візьмуть участь українські товариства, організації й школи, в тому й організації молоді, Пласт і СУМ.

в Ню Йорку

Ню Йорк. — Як уже інформовано, Тиждень Поневолених Націй в Ню Йорку почнеться торжественною Службою Божою в катедрі св. Патрика в неділю 16 липня о 10-ій годині ранку, яку відправить о. ігумен д-р Володимир Ґавліч, ЧСВВ, в заступстві перешкодженого Владики Василя Лостена. Співатиме хор церкви св. Івана Хрестителя з Нюарку під диригентурою мгра М. Добоша. Політична і мистецька частина відбудеться на площі Бендшел в Центральному Парку при 72-ій вул. Від українців промовлятиме студент Юрій Волошин. У мистецькій частині виступить Танцювальна група з Асторії під керівництвом п-і Г. Оприско.

В середу, 19 липня ц. р. о год. 6-ій веч. на розі 67-ої вулиці та Лексінґтон Евеню відбудеться демонстрація перед Совєтською місією з участю інших поневолених народів.

Конґресмени Флад і Дервінський закликають активно відзначувати Тиждень Поневолених Націй

Вашинґтон. — Відомі державні діячі, приятелі поневолених народів конґресмен Даніел Флад і конґресмен Едвард Дервінський звернулися з окремим закликом до Уряду і американського громадянства відзначати Тиждень Поневолених Націй в третьому тижні місяця липня, як про це було проголошено державним законом з 1959 року. Вони інформують, що тепер Тиждень Поневолених Націй відзначається не тільки у ЗСА, а й у 17 країнах світу. Автори звернення, датованого 26-м червня 1972 року, запрошують губернаторів і посадників міст, місцеві організації і товариства та місцеві Комітети для відзначення ТПНацій присилати до них на адресу PO BOX 1171, Вашинґтон, Д. К. 20013 проголошування ТПНацій, себто проклямації, щоб їх потім опублікувати в „Конґресовому Рекорді", як документи часу. Конґресмени Е. Дервінський і Д. Флад згадують у своєму зверненні про боротьбу за людські й народні права литовців, українців, жидів та ін. національностей у країні неволі — Совєтському Союзі.

Президент УККА і голова Крайового Комітету для відзначування Тижня Поневолених Націй д-р Лев Добрянський розіслав окреме звернення до членів Палати Репрезентантів з проханням повністю підтримати відзначування Тижня Поневолених Націй, що буде виявом живучости американського сумління та турбот про тих, які не мають власних держав і перебувають під утиском Москви та Пекіну.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issue combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Твереза оцінка

Можна зрозуміти розчарування багатьох американських громадян, які сподівалися, що коли у Москві президент Ніксон „договориться" з кремлівськими правителями щодо обмеження стратегічної зброї, то велетенські суми, видатковані на зброєння, можна буде зужити на більш конструктивні цілі. Але дійсність така, що Ричард Ніксон і Леонід Брежнєв не „договорились" про будь-яке роззброєння, а тільки про обмеження числа станиць протиракетної оборони та про „замороження" існуючої кількости далекосяжних ракет, при чому їх численний стан кращий по совєтській стороні. Ту чисельну перевагу Совєтів ЗСА думають вирівняти вищістю якости своєї далекосяжної зброї — ракет на новому типі підводних човнів та новим суперсонічним літаком, здатним перевозити атомові бомби. Президент Ніксон ствердив, що Брежнєв виразно заявив йому, що Совєти не припинять покращування своєї зброї скрізь там, де цього не заборонює підписаний договір.

Палата Репрезентантів пішла по лінії вимог секретаря оборони Мелвіна Лерда і з кінцем червня відкинула внесення на „зрізання" з бюджету оборони 1,600.000.000 дол. Існують добрі шанси, що й ліберальніший за Палату Репрезентантів Сенат схвалить суми, що їх вимагає Уряд на згадані нові роди зброї. Президент Ніксон підкреслив, що тільки тоді, коли Москва знатиме, що ЗСА мають нову й кращу зброю, існуватимуть шанси успіху дальших переговорів з СССР про обмеження зброї, які мають розпочатись осінню цього року. По тій самій лінії розуму і тверезу оцінку ситуації дав на переслуханні у Конгресі колишній державний секретар Дін Раск. Він таврував наївних громадян, які радіють споминним миром, забуваючи, що потурання ворогові задля збереження миру є тільки заохочуванням ворога до дальшої агресії. Дін Раск ствердив, що „коли б ЗСА виступили були проти Гітлера, коли він зайняв Рурщину, то не було б другої світової війни". І тому він оборонив інтервенцію у В'єтнамі, як запобігання новій великій війні.

Мир залежить від двох сторін. І роззброєння залежить від двох сторін. Коли в 1945 р. ЗСА односторонньо здемобілізувались — Совєти загорнули всю Середущу Европу. Історія таки повинна вчити державних мужів і законодатців.

Наступ на УКЦеркву

Протягом останніх кількадесяти місяців совєтська пропаганда розгорнула широку знеславлювальну кампанію проти Української Католицької Церкви, зокрема ж проти Владик, що стали видатними репрезентантами тієї Церкви — Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького і Митрополита-Страдника теперішнього Верховного Архиєпископа і Кардинала Иосифа Сліпого. Не тільки в безбожницьких атеїстичних журналах, але й навіть у літературно - мистецьких органах Спілки Письменників України друкуються наклепницькі статті, репортажі, памфлети про „антинародну" і „контрреволюційну" діяльність колишньої Греко - Католицької і тепер Української Католицької Церкви і то не тільки під час другої світової війни, але й за Польщі і потім за Австрії й Росії і навіть тепер за кордоном.

Стотисячними накладами були видані в Совєтському Союзі минулого року українською й російською мовами памфлети „В тіні святого Юра" й інші подібні наклепницькі „ревеляції". А вже цього року появилася російською мовою в перекладі з українського видання книжка відомого совєтського памфлетиста С. Т. Даниленка п. н. „Униаты" видана 60-тисячним накладом в серії „Современные религии" у видавництві політичної літератури у Москві. Зараз же після цього в київському тижневику „Україна" з 24-го числа за червень, почали появлятися п. н. „Свастика на мантії кардинала" репортажі іншого совєтського памфлетиста, Клима Дмитрука, ілюстровані репродукціями підібраних тенденційно фотографій і документів.

Сповнена уся ця „література" найнеможливішими видумками й наклепами, попритягуваними з єдиною тільки метою скомпромітувати Українську Католицьку Церкву і її ієрархів та вірних в очах народних мас. Так, наприклад із свастики, що була символом вогню і щастя в різних індоевропейських народів ще в доісторичну добу і, перейнявши яку, українські пластуни в Галичині в 1920-их роках, отже ще перед Гітлером, відзначили нею свого добродія Митрополита Андрея, „совєтські пропагандисти зробили ... гітлерівський „гакенкройц", виписуючи у зв'язку з цим справді ж таки безглузді нісенітниці. А згаданий К. Дмитрук присвятив у київській „Україні" аж дві сторінки для публікації „документів" для „доказу", що Митрополит Шептицький і інші українські Владики мали одержувати від окупаційної німецької влади „юдині гроші" за своє „вислужництво", забуваючи, що такі ж достеменно суми — около 100 злотих на священика — були виплачувані консисторіям Греко - Католицької Церкви за Польщі, і не згадуючи ні словом, що такі ж докладно суми — по сто рублів — виплачує совєтський уряд ще й сьогодні усім православним священикам в Західній Україні.

Широковідома серед українського народу приповідка „Бреши, та міру знай", могла б цілком добре стосуватися совєтських пропагандистів типу Даниленків і Дмитруків, але ж керівники режимної пропаганди цим не турбуються. Одержавши завдання знеславлювати загрозливу для них з ідейного і світоглядового погляду церковну організацію, вони не гребують ніякими засобами, щоб тільки вплинути в потрібному для них напрямку на непоінформованих людей і в Україні і на еміграції. Із вістей з України, як і з голосів поза її кордонами, виходить ясно, що у брехні таки справді короткі ноги та що ця совєтська пропаганда має цілком протилежний ефект.

100-РІЧЧЯ ГРОМАДСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ В ХЕРСОНІ

У м. Херсоні відзначили 100-ліття з часу заснування Громадської бібліотеки, яку за совєтського режиму назвали „Бібліотекою ім. Максима Горького". У 1897 р. на пожертви громадян було збудовано велике й гарне приміщення для бібліотеки, за якою увесь час провадився поліційний нагляд. Перед московсько - німецькою війною бібліотека нараховувала 300 000 книжок, але під час війни були дуже знищена, гітлерівці вивезли частину цінних книжок. Тепер бібліотека в Херсоні нараховує 800 000 примірників книжок, нею користуються 14.000 громадян.

В. С-ко

„ПІСЛЯМОВА" АКАД. А. САХАРОВА

Про переслану Л. Брежнєву в березні 1971 року академіком А. Сахаровим, „батьком совєтської атомової бомби", так звану „Пам'яткову записку" на Заході появилось багато статтей і коментарів. У цьому меморандумі акад. Сахаров, порушивши цілий ряд економічних і політичних проблем, висував як забезпеку проти нової світової війни ідею „конверґенції" — поступового злиття чи взаємопроникання двох антагоністичних систем — капіталістичної і комуністичної, фактично приватно - капіталістичної і державно - капіталістичної.

Ніякої відповіді від Л. Брежнєва та його ЦК КПСС акад. Сахаров, звичайна річ, не одержав. І оце недавно на Заході появилась його написана в червні 1972 року „Післямова" до „Пам'яткової записки", в якій він удокладнює деякі тези зі свого того меморандуму і порушує цілий ряд нових дошкульних проблем совєтського режиму і підсовєтської дійсности.

Твердо стоячи на своїх позиціях, висловлених у меморандумі з 1971 року, акад. А. Сахаров, що є головою без дозволу режимних чинників зорганізованого Комітету для оборони прав людини, пише в своїй „Післямові":

„Я, як і передше, вважаю, що усунення трагічних суперечностей і небезпек нашої доби можливе тільки через зближення і взаємну деформацію капіталізму і соціялістичного укладу. В капіталістичних країнах цей процес має супроводитися дальшим посиленням елементів соціяльного захисту і прав трудящих, послабленням мілітаризму та його впливів на політичне життя. В соціялістичних країнах також конечним є послаблення мілітаризації економіки та філістерської („міщанської") ідеології".

Акад. Сахаров, очевидно, „доцінює" всі ті „благотворні" соціяльні, культурні та економічні зміни, які зайшли в СССР за останні 50 років, але підкреслює, що подібні зміни зайшли також у багатьох країнах поза СССР, і що вони є „проявом загальносвітового процесу". Інакше кажучи, він заперечує, що всі ці „благотворні" зміни підсовєтські народи мають завдячувати комуністичному режимові, партії і урядові СССР.

Акад. А. Сахаров гостро засуджує крайні прояви централізму партійно - державної бюрократичної монополії як в економічній галузі виробництва та споживання, так і в галузі ідеології та культури. Рішального значення надає він демократизації суспільства, розвиткові трибселюдности („гласности"), законності і забезпеченню основних прав людини.

З „Післямови" акад. Сахарова виразно прозирає розчарування у висловлених ним в меморандумі надіях на еволюцію совєтського режиму під впливом технічного і економічного поступу. І тому, пише він, „мої прогнози стали стриманішими". За єдину, справжню гарантію збереження людських цінностей „в хаосі некерованих змін і трагічних потрясень" вважає він свободу переконань людини, її прагнення до добра.

Совєтське суспільство, в якому автор не відрізняє окремих націй, заражене, на його думку, апатією, гіпокризією, еґоїзмом, прихованою жорстокістю. Верхівка партійно - державного апарату і просперуючої прошарки інтеліґенції цупко тримаються своїх привілеїв і цілковито байдужі до різного роду порушень прав людини, до інтересів прогресу, до безпеки і майбутности людства.

Акад. Сахаров стверджує, що пиятство в СССР прибрало розмірів „національного лиха", і вважає, що є воно симптомом моральної деґрадації суспільства. Щоб духово оздоровити країну, на його думку, треба зліквідувати умови, які витворюють в людях лицемірство і дух пристосуванства, почуття власного безсилля, незадоволення і зневіри. Треба забезпечити всіх не на словах, а на ділі, рівними можливостями для просування на роботі, в освіті і культурному рості треба стосувати систему привілеїв в усіх ділянках життя, дати народам більшу ідеологічну свободу, припинити всі форми переслідувань за особисті переконання, провести докорінну реформу освітньої системи. За найбільш упосліджені групи інтеліґенції акад. Сахаров вважає учителів і медичних працівників.

„Безплатний характер" системи охорони народного здоров'я і освіти називає акад. Сахаров економічною ілюзією, бо всю додаткову вартість продукції забирає собі держава. „Стан освіти і охорони народного здоров'я — це зляденність лікарень, убогість сільських шкіл, пригнобленість народного вчителя, лицемірство у викладанні, що защеплює молодому поколінню байдужість до моральних, мистецьких і наукових цінностей".

Автор „Післямови" вимагає припинити переслідування з політичних мотивів як в судових та психіятричних формах, так і в усяких інших, „на які здібна наша бюрократична і заскорузла система з її тоталітарним втручанням у життя громадян, виключанням з високих шкіл, відмовою у приписуванні в тому чи іншому місті, гальмуванням у просуванні на роботі та ін."

Акад. Сахаров вважає, що ті паростки морального відродження народу, а зокрема інтеліґенції, які з'явились були після смерти Сталіна, не знайшли зрозуміння у керівних колах, і основні класово - соціяльні та ідеологіч-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Мирослав Троян

ІНВЕСТИЦІЙНІ КОМПАНІЇ ДЛЯ МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВ

Комерційні банки часто не можуть або й не хочуть займатися дрібними позичками для малих підприємств з тих або інших причин. Наприклад, діловодство малого підприємця не відповідає бажаним вимогам у цій ділянці, чи навіть через брак часу підприємець не може представити свої пляни й потреби у формі, яка задовольняє банкові вимоги. Внаслідок тих і подібних причин існує прогалина поміж малими фінансовими компаніями для індивідуальних боржників і великими комерційними банками, якщо йдеться про малий комерційний кредит. Цю прогалину мають заповнити т. зв. Інвестиційні Компанії для Малих Підприємств, або ІКМП. По-англійськи: Small Business Investment Company (SBIC).

Федеральний уряд і Конґрес добре зрозуміли потребу таких інвестиційних компаній, і тому Конґрес у 1958 році ухвалив закон ч. 85-699 під назвою Інвестиційний Акт для Малих Підприємств (The Small Business Investment Act of 1958).

Цей закон був підписаний Президентом 21 серпня 1958 року. Від того часу перейшов він шість важливих змін чи доповнень. Після найважливішої, проведеної тільки 1967 року, Уряд різними улегшеннями заохочує інвесторів творити інвестиційні компанії для малих підприємств і піддержує фонди інвестиційної компанії до висоти 7.5 мільйона долярів, а в деяких випадках до 10 млн. долярів. Уряд також ґарантує через АМП (Адміністрацію Малих Підприємств — Small Business Administration) проти втрат, якщо ІКМП видасть малому підприємцеві т. зв. „Бонд Виконання". (Performance Bond). Багато малих підприємців добре знають, як тяжко дістати контракт без такого бонду.

Інвестиційні компанії для малих підприємств — це піддержувані Урядом приватні фінансові інституції, які постачають початковий капітал довгореченцеві позички для малих підприємств. Ці компанії працюють під наглядом федерального Уряду, який дає дозвіл на їх існування. Вони організують також експертів, які допомагають підприємцям розв'язувати їхні проблеми. Вони вже доказали, що можуть успішно діяти в різних обставинах у містах, у сільських районах і навіть в економічно недорозвинених околицях. Для груп меншостей передбачено спеціяльні типи інвестиційних компаній, або інвестиційні компанії для малих підприємств меншостей. (Minority Enterprise Small Business Investment Company, MESBIC).

ІКМП виводять свій початковий капітал від приватних інвесторів. Мінімальна сума 150,000 долярів. Після інвестицій ІКМП набирають право на державні фонди або фонди від приватних інституцій, гарантовані Урядом на 100 відс. Інвестиційні компанії фінансують малі підприємства безпосередніми позичками або через закуп фінансових паперів, які надають їм потенціяльну або дійсну власність частини малого підприємства. Фінансування мусить тривати принаймні 5 років, хібащо боржник виплатить заборгованість скоріше.

ІКМП може інвестувати свої фонди у майже всіх типах продукційних підприємств та підприємств послуг. Також можуть вони інвестувати у будівельних підприємствах, гуртового збуту і роздрібного продажу. Одначе, основною їх ціллю є постачання так званого спекулятивного капіталу, даючи початкове фінансування для підприємств, які виробляють нові продукти або пропонують нові послуги і мають добрі можливості розвитку. Із відповідним проводом ІКМП можуть здобути великі успіхи. Додатково вони дають інвесторам право на додаткові полегші. При певних методах фінансування, які є доступні ІКМП, вони дають також можливість створити кредит на два з чвертю мільйона долярів при початковому капіталі 150 тисяч долярів.

Схема, як можливо перевести це практично, виглядає так: початковий капітал ІКМП — 150,000 дол., довгореченцева допомога від АМП — 300,000 дол., разом капітал ІКМП — 450,000 дол.

Тепер інвестиції ІКМП можуть бути злучені із банковими позичками, звичайно на базі 1 до 4. Ці позички ґарантовані АМП на 90 відс. Отже, додатково 1,800,000 дол. капіталу. Разом створено 2,250,000 дол. кредиту для малих підприємств із тільки 150,000 дол. початкового капіталу. Небувала можливість! ІКМП, які спеціялізуються в інвестиціях (початкових) у нових підприємствах і посідають відповідний капітал, мають право на ґарантовані позички від АМП до висоти 10 мільйонів долярів. Немає обмежень для приватного капіталу.

ІКМП є засобом для концентрації потрібного інвестиційного капіталу особливо в слабо розвинених економічно районах.

Адміністрація малих підприємств визнає підприємство малим, якщо його активи не переходять 7.5 мільйона долярів, його чиста вартість не більша як 2.5 млн. долярів і середній чистий прибуток після відтягнення податків за останні два роки не перевищує 250,000 долярів. Якщо дане підприємство не задовольняє цих вимог, то воно все ще може мати право на кредити, коли знаходиться, наприклад, у районі з великим числом безробітних.

В нинішню пору, лише через кілька років після проведення згаданого вище закону, вже існують сотки ІКМП по цілій Америці. Із

(Закінчення на стор. 3-ій)

Микола Галів

ДЕКІЛЬКА ДУМОК З ПРИВОДУ СТАТТІ о. М. М. СОЛОВІЯ

(3)

Отець М. Соловій стверджує, що „як на Сході, так і на Заході, правнотворчими чинниками були засади ієрархічности, апостольського наслідства, колеґіяльности та соборности, а не засади *чисто політично - державні*". У своїх твердженнях о. Соловій послуговується півправдами, а це дуже небезпечна річ, тим більше для людини, яка є знавцем і кваліфікована в тих справах, бо дійсність про яку згадує, була іншою. Немає сьогодні одної Церкви ні на Заході, ні на Сході, яка б виключно виконувала релігійно - церковне завдання і не займалась політикою.

Не треба себе в тому обдурювати. Цікаво було б проаналізувати ніби церковний спір між Сходом й Заходом, чи він не мав поважних політичних симптомів? Варто було б побачити, де в Римо-Католицькій Церкві проявлялась колеґіяльність єпископів і соборність? У статтях часто покликається на історію Церкви, на жаль, вона понура і записана різно, вона світла у своїх початках і сумна й трагічна тоді, коли в ім'я Христової Церкви виконувались політичні пляни. Пригадаймо хрестоносні походи, інквізицію, коли стільки потекло людської крови. Варто згадати, чому постав протестантизм. Або чим можна пояснити, що в цілому світі є коло 500 мільйонів католиків, а на апостольському престолі все стоїть італієць. Чи це може „вибраний нарід"? Чи хіба ж влада папи і по II Ватиканському Соборі не залишилась централістичною? Папські Синоди не мають рішального права?

Яке значення мав Львівський Синод з 1891 року, скликаний митрополитом львівським Сильвестром Сембратовичем, який за вказівками Ватикану мав латинізувати нашу Церкву, завести целібат, увести латинських святих включно з Ігнатієм Льойольою, проти чого виступили священики. Про цей Синод появився документ в журналі „Сучасність" за червень 1972 р., автором якого є о. Иоан Озаркевич, совітник Митрополичої Львівської Консисторії, колишній посол.

Чому ж Папа проти волі голляндських мирян й єпископів двічі номінував єпископів? Можна б також запитати як потрактовано кілька тисяч еспанських демонстрантів у Ватикані минулого року, які домагалися своїх прав і яких цілковито зіґноровано. Чому до II Вселенського Ватиканського Собору не можна було відправляти Служб Божих живими мовами, тільки латинською чи старослов'янською, чи справді Всевишній Господь не розуміє інших мов? Чому до II Ватиканського Собору Католицька Церква обвинувачувала жидів за христовбивство, а тепер це обвинувачення знято?

Можна було б наводити ще цілий ряд фактів і показати, що півправди не можуть видержати. У багатьох випадках політичні елементи були вирішальні. Додаймо до того всього, що все це є твором людським, а людський твір не є досконалим, незалежно від того, хто яку носить мітру і на якому ієрархічному щаблі стоїть.

Автор статтей позитивно й похвально висловився про брошуру, уважаючи її за велике досягнення. Але в дальших статтях знаходимо таке ствердження о. Соловія: „Полемікою почалась ця брошура, полемікою переповнена і на полеміці кінчається". Фактично читач не знає, яка є вартість брошури? Чи є вона фахово - науковою полемікою? Якщо полемікою, то з ким автори полемізують, кого чи вірніше чию сторону заступають, свою чи?..Вияснення цих питань аж напрошується.

Автор багато місця й уваги присвячує монашим чинам у загальному, а Василіянському зокрема. Тут о. Соловій згадує багато гіркої правди. Отцям Василіянам приписують різні „провини". Згідний, що не все, що приписують, відповідає правді. Автор нарікає, що ні на IУ, ні на V Архиєпископських Синодах не були репрезентовані монаші чини. Відмічає, що на IУ Синоді були численно заступлені мирянські кола.

Це правда, миряни були допущені висловити свої побажання, але вони цього домагались. Шкода, що також не були заступлені монаші чини, але чи в тому винні „борці" за Патріярхат, чи може вони мали домагатися допущення монаших чинів? Чому ж того не сказали найбільш відповідальні учасники Синодів — Владики? Відомо ж, що є Владики, які вийшли з монаших чинів і могли цю справу поставити на Синоді, щоб були допущені монаші чини. Але о. Соловій не згадує, що Архиєпископський Синод відмовив мирянам участи в Синоді. Деякі Владики спротивились, щоб миряни висловили свої побажання.

В останній, 15-ій статті о. Соловій пише:

„З такої перспективи наші старання про Український Патріярхат після Ватиканського Собору Другого є кроком не вперед, а назад. У нас прийшли до голосу інші концепції Українського Патріярхату, як, наприклад, „відновлення наших східніх традицій"... як нагорода „за кров, гори трупів, потоки сліз, море крови"...

Останній вислів про „гори трупів" належить Верховному Архиєпископові Блаженнішому Кир Иосифові, який сказав ці слова на форумі Папського Синоду. Поминаючи факт, що це не має нічого спільного з „іншими концепціями" українського Патріярхату, це — тільки помішання понять, бо концепції залишилися ті самі, що були колись і під час II Вселенського Ватиканського Собору. До цього автор ще вплутав наших братів православних, мовляв, тому не має діялогу. Але дивно, чого ж так собі суперечити і з одного боку висувати „концепцію — за кров, гори трупів...", а з другого робити таке ствердження: „Український Патріярхат, це свята справа, як слушно каже в останніх своїх зверненнях наш Блаженніший Верховний Архиєпископ та Ісповідник Кир Иосиф". Як же це так, що ставиться наголос, що після II Ватиканського Собору змагання за Патріярхат є кроком назад, висувається „інші концепції" про „гори трупів" і знову заявляється, що справа Патріярхату є свята? Скільки тут сказано, і важко розібрати, що є правдою.

На закінчення хочемо тільки ще раз повторити, що миряни, чи як о. Мелетій Соловій їх називає „борці" за Патріярхат, не творили і не творять жадних концепцій Патріярхату. Концепція Патріярхату зформована давно, Верховний Архиєпископ Блаженніший Кир Иосиф її відсвіжив, виступивши на найвищому католицькому форумі — II Ватиканському Соборі, а миряни тільки не дають цій ідеї загинути.

Ольга Приходько

З МОРЯ ЖИТЕЙСЬКОГО...

Розповідь з часів старого Поділля

(7)

Стефанія була зворушена ласкавим тоном, а головно цим близьким, інтимним місцем, яке пані їй запропонувала.

— Маю враження, що твоя вчорашня недиспозиція ще цілком не проминула. Я дам тобі дуже добрі солі, побачиш, як то добре впливає. — А за хвильку, ніби мимохіть, додала: — Який необережний Зиґмунд, не треба було так довго ввечері залишатися на терасі, ця вечірня вогкість з парку пройме хоч кого. Принаймні мусів Зиґмунд принести тобі теплу шаль.

— Ми не сиділи довго на терасі, — тихо промовила Стефанія, з жахом почуваючи, що її нічні страхіття оживають і що стара пані делікатним способом починає вичитувати їй за непристойність її поведінки.

— Ми з паном Зиґмундом зовсім не сиділи на терасі, тільки пан Зиґмунд скінчив грати, я зараз же відійшла нагору — виправдувалась панночка.

— Як? Зиґмунд так захопився своєю грою, що не прийшов сказати тобі надобраніч?

— О, пан Зиґмунд мені сказав надобраніч!

— І більше нічого? — і гостро глянула на панну. Стефанія спалахнула.

— Нічого, тільки я подякувала пану Зиґмунтові за гарну музику.

— А він? — очі старої пані строго дивилися, і вона не могла їх уникнути.

З кожною хвилиною росло в ній почуття провини, не знала, як з того має вийти, здалось їй, що все вже втрачене... „Сама, сама в усьому винна, — зашептів у ній голос з нічної примари. — Зараз, зараз це все станеться. Стара пані нагнівається і накаже відвезти мене до монастиря. Тільки, щоб вона не думала про мене зле, щоб не мала за огидну невдячницю..."

— А він? — голос старої пані прозвучав ще гостріше, очі були невблаганні.

Дівчина затремтіла, сльози бризнули з очей, не могла того більше знести, клякнула перед старою панею і сховала свою білу голівку в її пишній чорній сукні.

Стара пані змінила тон. Ніжно погладила цю білу голівку, сама лякаючись, що сталося щось непоправне, і лагідно сказала:

— Розкажи, дитино, як то все було, стане тобі легше.

І Стефанія розказала. Власне не було чого розповідати, тільки то речення фатальне: „Від вас залежить, щоб наші вечори завжди були такими". Але почуття провини змушувало її каятися, вона призналася, що сама своїм невідповідним поводженням дала до того привід, що це сталося з її легковажности, з її нерозуму, що вона про це все так жалує, що не знає, як має перепросити милостиву пані за свою провину.

Стара пані розуміла і не розуміла. Що власне є? Що сталося? Невже її син міг так забутись? Ні, це виключене.

— Ну так, ну так, — повторювала заспокійливо і гладила ласкаво сплакану панночку. Коли дівчина трохи вгамувалась, спитала:

— Так що було далі?

(Далі буде.)

Тиждень Поневолених Націй в Детройті

(Закінчення зі стор. 1-ої)

реведе півгодинне інтерв'ю із Богданом Федораком і Ґжеґожем Ресм. Тема обидвох інтерв'ю: Проблематика Поневолених Націй.

Продовж трьох днів, 14—15 і 16 липня на цій же площі над рікою проходитиме фестиваль Поневолених Націй з участю 15-ти національних громад Великого Детройту.

Українські учасники фестивалю виступають як одна цілість. Усі українські станки творитимуть т. з. „Українське село", в якому будуть продавати українські страви, буде виставка і продаж зразків українського народного мистецтва і подарункових дрібничок. В окремому інформативному кіоску буде мапа України, англомовні книжки на українську тематику та видання АБН. Виготовлено також інформативний листок п. н. „Your Ukrainian Neigbors".

Відзначуванням Тижня Поневолених Націй займається окреммий Комітет, складений із представників Комітету Поневолених Націй Метрополітального Детройту й Укр. Станиці АП АБН. Комітет Тижня Поневолених Націй очолюють (із титулом ко-чермен) Сіґурдс Рудзітіс і Богдан Федорак. До Комітету входять представники багатьох інших національностей: Ян Бєлянський (словак — фестиваль), Емілія Запорожець (українка — секретар), Ґжеґож Рей (поляк — програма), Володимир Рижий (українець — моторкада), Герман Торіґіян (вірменин — господарські справи), Роман Сакіс (литовець — преса і видання), Петро Рогатинський (українець — фінанси), Богдан Федорак (українець — зв'язки з урядом і пресою).

У фестивалі виступлять з мистецькою програмою різні самодіяльні мистецькі ансамблі.

ПОСАДНИК НЮ ЙОРКУ ДЖОН ЛІНДЗІ вирішив карати гривною власників собак, яких уже півмільйона в Ню Йорку, якщо вони за ними не прибиратимуть на вулицях. Власники запротестували. 50 прибули до резиденції „мейора" з собаками. Але одна пані прибула туди з малим зайчиком на шнурку, собаки почали накидатись на зайчика, зчинився крик і всі розбіглись . . .

У РІЧЦІ МІЗУРІ ПІД ЧАС ПРОГУЛЬКИ втопилися п'ятеро недорозвинених дітей. Їх супроводжували виховники, але й ті загинули у хвилях великої річки.

ТОВАРИСТВО ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ
УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ
КРАЙОВА УПРАВА у ЗСА
— влаштовує —

дня 15-го липня 1972 року

СЕМІНАР

якого провідною темою буде:

„АВТОНОМІЯ ПАТРІЯРХАТІВ І ВЕРХОВНИХ АРХИЄПИСКОПСТВ У КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ"

Окреме узглядення Української Церкви

ДОПОВІДІ:

1. „Права Української Церкви, гарантовані Апостольським Престолом у Берестейській Унії" —Д-р ЙОГАННЕС МАДЕЙ.
2. „Походження Східних Патріярхатів і їх відношення до влади Папи Римського" — о. д-р ВІЛЬГЕЛЬМ де ВРІС, Ч.О.І.
3. „Канонічні проблеми й політика, зі спеціяльним узглядненням юрисдикції поза межами історичної території" — о. д-р ДЖОРДЖ МАЛЬОНІ.
4. „Україна у найновіших совєтсько-ватиканських відносинах" — о. д-р АЛЕКСЕЙ ФЛЬОРЦІ, Ч.О.І.

Модератор: проф. ТОМАС Е. БИРД

Семінар відбудеться
у FORDHAM UNIVERSITY
Lincoln Center Campus, Pope Auditorium
113 West 60th Street (corner 60th St. & Columbus Ave.)
NEW YORK CITY, N.Y.

ПОРЯДОК ДОПОВІДЕЙ:

Год. 9-10 рано — Реєстрація
Год. 10-12 рано — Перша і друга доповіді з дискусією
Год. 12-1:30 по пол. — Обідова перерва
Год. 1:30-3:30 по пол. — Третя і четверта доповіді з дискусією

На цю небуденну імпрезу Управа окремими листами запросила Українську Ієрархію, Високопреподобних і Всечесних Отців, Монаші Чини, членів Т-ва за Патріярхальний Устрій УКЦ, все українське громадянство, а зокрема студіюючу молодь.

Доїзд підземкою: Broadway 7th Avenue Line до зупинки при 59-ій вулиці.

Крайова Управа Товариства за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви

Пам'ятник о. Маркіяна Шашкевича в Америці

Бл. п. о. Николай Вояковський, не довго перед своєю смертю, збирав документи про звісний пам'ятник о. Маркіяна Шашкевича на Білій Горі. Його бажанням було поставити репліку того пам'ятника на одному узгір'ю Українського Цвинтаря у Гамптонбурґу, Ню Йорк, якого власником є Стемфордська Єпархія.

І в тій цілі о. Вояковський збирав різні світлини з Білої Гори, які найвірніше насвітлювали б Шашкевичівський пам'ятник з усіх боків, щоб відтак вибудувати на нашім цвинтарі гідний кенотаф великому Пробудителеві українського народу в Галичині.

Пок. о. Н. Вояковський несподівано передчасно помер, 12 травня 1972, та його ідея продовжується. Різні пожертви впливають на руки вдови Анни Вояковської на ціль збудування Шашкевичівського монументу. Це буде один із пам'ятників, що невдовзі поставиться на цвинтарі в Гамптонбурґу в честь поляглих українських героїв з УПА, Січових Стрільців, поляглих під Крутами, і т. д. На бажання п-і Вояковської, закладається фонд ім. о. Н. Вояковського на будову Шашкевичівського пам'ятника. Досі вплинули оці пожертви: Анна Вояковська — $50, Стефанія Слюзар — $5, Катерина Шевчук — $10, Михайлина Брикович — $5, Іван і Ольга Подусовські — $25, „Рідна Школа" — $31, Тессі Курило з родиною — $10, Софія Якимець — $5, Ярослава Зарицька — $10.

Інж. Архітекта Аполінарія Осадцу попрощено виготовити плян майбутнього кенотафу Шашкевичеві.

Проситься усе українське громадянство долучитися до цього патріотичного діла, так своїми пожертвами як і в доставленні можливих знімок з Білої Гори о. Маркіяна Шашкевича.

Пожертви і кореспонденцію проситься слати на адресу:

Holy Spirit
Ukrainian Catholic Cemetary
c/o Msgr. Basil Feddish
25 Chestnut Street
Yonkers, N.Y. 10701

Почався виховно-відпочинковий табір СУМА

Елленвіл, Н. Й. — На закупленій Головною Управою Спілки Української Молоді Америки 17 літ тому оселі поблизу м. Елленвіл у Кетскільських горах розпочався перший Виховно-відпочинковий табір, комендантом якого є ред. Володимир Левенець. Від 2 липня до 13 серпня відбуватимуться два такі табори, на першому є біля 200 юнаків і юначок. Від 13 серпня і до 4-го вересня триватиме великий Вишкільний Табір СУМА. Виховником у таборі є Роман Мірчук, бунчужний Т. Воляник, виховницями Анна Лавро, П. Кугут, М. Футала і Оля Генцьо, писарем Христина Шашкевич. Таборовики відпочивають серед природи, займаються плаванням, спортом, мандрівками, мають також години виховних зайнять з українознавства; кожний підтабір видає свою стінну газетку; дівчата вчаться також вишивати, в'язати тощо. В розпорядженні таборовиків є 10 будинків на оселі, своя світлиця, крамниця і медичний пункт допомоги. За тим табором далі розташовано Українське Село на 10-15 родин літніх відпочинковців, є також окремий будинок „Криниця". Тепер на оселі будують велику світлицю з залею на 550 місць та спортову площу. Річно в час літнього сезону через табори на Оселі СУМА в Елленвілі переходять від 600 до 700 дітей і молоді. Кожний табір закінчується ватрою з мистецькою розваговою програмою силами таборовиків.

Започатковано програму опитування „орал гісторі"

Клівленд (М. П-ч). — Заходами Центру Етнічних Дослідів у Кентському Стейтовому університеті при співпраці Українського Історичного Т-ва і Комісії для дослідів Української імміграції УВАН — започатковано опитування і рекордування („орал гісторі") українських діячів у Америці. Перше інтерв'ю переведено із заслуженим радним УНСоюзу Дмитром Шмаґалою з Клівленду. Заплянованo перевести опитування у всіх більших осередках українського життя з представниками різних ґенерацій українців у Америці. Усі записи будуть зложені в українській секції Центру Етнічних Дослідів КСУ.

У програмі Центру передбачається опрацювання Енциклопедичного довідника „Українці в ЗСА", а також збірного твору „Історія українців в ЗСА". Окремий наголос ставиться також на розбудову українiки в Кентському Стейтовому університеті. Усі пожертви на діяльність української секції Центру можна відтягати з федерального податку.

Листування у справі діяльности Центру треба надсилати на адресу:

Professor Lubomyr R. Wynar
Center for the Study of Ethnic Publications Kent State University, Kent, Ohio 44242

У ГАРЛЕМІ В НЮ ЙОРКУ ПОЛІЦІЯ хотіла затримати якихось двох суб'єктів, але вони вчинили спротив, збігся натовп, почали летіти пляшки й каміння на поліцію. Поліцаї забрали двох запідозрених, але натовп побив вікна й пограбував деякі крамниці в районі 111 вулиці та 5-ї евню. Аптека „Тереза" мала пошкоджень на понад 80 000 долярів.

Волею Всевишнього відійшов від нас у Вічність, прийнявши Найсвятіші Тайни, дня 9-го липня 1972 р., на 77-ому році життя,

НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ ТАТКО, ДІДУСЬ та БРАТ

св. п.

о. АНДРІЙ СТАСЮК

народжений в Добриводах в Україні. Учасник Визвольних Змагань.

Довголітній сотрудник та катехит в Тернополі. Член Консисторії Візитатури в Німеччині. В Америці довголітній сотрудник та катехит при церкві та школі св. о. Миколая в Боффало, Н.Й.

Похоронні обряди відбулися в середу, 12-го липня 1972 р. з церкви св. Миколая на цвинтар Holy Cross в Lackawanna, N.Y.
Нехай земля буде Йому легкою!

Горем прибиті:

Сини: ЛЮБОМИР, МАРКІЯН та МАРІЯН
з дружинами ГАЛЕЮ, ЛІДІЄЮ та МАРТОЮ;
Внуки: РОКСОЛЯНА, ДІЯНА, ХРИСТИНА, АНДРІЙ, МИРОН, ПЕТРО, АДРІЯН;
Брат ДМИТРО, сестра ЕВДОКІЯ;
Близча та дальша родина в Америці, Канаді та в Україні.

Замість квітів пожертви прошу складати на фонд „Церква в Потребі".

Святкування 50-ліття УЄО і 250-ліття Г. Сковороди відбудеться в жовтні 1972 р. в Торонті

З Канцелярії Головної Управи Українського Євангельського Об'єднання в Північній Америці інформують:

Згідно з постановою Головної Управи 50-літній ювілей Українського Євангельського Об'єднання в Північній Америці буде відсвяткований в Торонті, в неділю 22-го жовтня б. р., враз з 250-літнім ювілеєм з дня народження Григорія С. Сковороди. Рано відбудеться Ювілейне Богослуження, а пополудні Ювілейна Академія. Господарем цих святкувань буде Українська Євангельсько-Реформована Церква в Торонті, що міститься при 869 Доверкорт Роад, а яку обслуговує паст. В. Боровський. Головна Управа УЄО в ПА на ці ювілейні святкування вже тепер запрошує всіх членів УЄО в ПА та його приятелів в ЗСА та в Канаді взяти участь у цих торжествах. Рівночасно Головна Управа УЄО в ПА звертає увагу українського євангельського братства в цих країнах і в світі пом'янути відповідними Богослуженнями та імпрезами 50-літній Ювілей УЄО в ПА та 250-літній Ювілей великого українського християнина і філософа — Г. С. Сковороди.

Рівночасно в дні 21-го жовтня б. р. в Торонті відбудеться пленарне засідання Головної Управи УЄО в ПА. Дуже важним є, щоб усі члени Головної Управи, Контрольної Комісії та Редакції і Адміністрації „Єв. Руху" вже тепер зробили все потрібне, щоб могли взяти участь у цьому засіданні. На нього також запрошується всіх українських євангеликів, які є членами УЄО в ПА, або підтримують чинно його працю.

„ПІСЛЯМОВА" АКАД. А. САХАРОВА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ні прикмети совєтського режиму не зазнали істотних змін.

За одне з найгрубших своїми наслідками порушень прав людини в СССР акад. Сахаров вважає жорстоке, ведене десятиліттями, переслідування і руйнування релігії. „Свобода релігійних переконань, — пише він, — і релігійної діяльности — невід'ємна частина інтелектуальної свободи. На жаль, останні місяці позначилися новими фактами релігійних переслідувань, зокрема в Прибалтиці".

Мілітаризацію економіки вважає акад. Сахаров за одну з найбільших загроз для миру. „У жадній країні світу, — пише він, — частина видатків на озброювання, стягувана із загального національного прибутку, не досягає таких розмірів, як в СССР — понад 40%".

Про недавно підписані в Москві през. Ніксоном і Брежнєвим угоди „батько совєтської атомової бомби" пише: „Хочеться вірити, що ці угоди мають не тільки символічне значення, але й приведуть до реального сповільнення перегонів ув озброюванні і до дальших кроків, що злагіднять політичний клімат у нашому змученому світі". Акад. Сахаров пропонує створити Міжнародну Раду Експертів з правом рекомендацій, що їх мусіли б обговорювати національні уряди.

У „Пам'ятковій записці", як уже згадано на початку цієї статті, акад. А. Сахаров не порушував національних проблем в СССР. Чи не під впливом одержаних з України матеріялів „Самвидаву", зокрема „Українського Вісника", в якому його редактори - видавці відсепарувались від т. зв. Демократичного Руху, що хотів був узяти в свої руки монополь на увесь дисидентський рух в СССР, зокрема в Україні, акад. А. Сахаров у „Післямові" звернув також увагу на національні проблеми в Совєтському Союзі.

Отже, пише він, 15 місяців, що минули від часу написання „Записки", принесли нові тривожні факти. Особливо непокоїть хвиля політичних арештів у перших місяцях 1972 року. Численні арешти переведено в Україні... Увагу громадянства привернули суди над Буковським у Москві, над Строкатовою (дружина С. Караванського — В. С-ко) в Одесі". Далі згадує він ще про справу поета Купоноса на Україні.

З огляду на високе становище і великий авторитет, що його має акад. А. Сахаров у Совєтському Союзі, режимові чинники не відважуються трактувати його так, як інших дисидентів. І він використовує це своє упривілейоване становище, одверто співпрацюючи з „Самвидавом". А його згадки про переслідування інакшомислячих українців виразно свідчать про те, що рух спротиву в Україні зростає і привертає до себе щораз більше увагу не лише на Заході, але й в колах московських інтелектуалів - дисидентів, які стоять на неділимських позиціях. Яка буде їх дальша реакція?

Студії українознавства у Манітобському Університеті

Вінніпеґ (А. С.) — Факультет вищих (ґрадуаційних) студій Манітобського Ун. — видав „Календар" та окрему інформаційну брошуру про заавансовані студії української мови та літератури, як теж і славістики на академічний рік 1972-73. Крім бакалавреату з українознавства, як головного, або побічного, предмету Департамент Славістики веде програму курсів і семінарів для здобуття ступня М. А. (маґістерії) з української мови й літератури. Маґістерську працю (тезу) можна писати із мови, літератури, фолкльору, етимології, тощо. Манітобський університет — єдиний на американському континенті, що веде курс і семінар із методології слов'янського назвознавства й має за собою низку маґістерських праць з цієї ділянки, як наприклад, про канадизацію українських прізвищ у Манітобі (Канада) й в Пенсильванії та Огайо (ЗСА), про антропонімію городиського Пом'яника з 1484 р. (найстаршої української датованої пам'ятки в Америці), про власні назви у Гоголя і т. п. Як центр слов'янської культури та українського поселення в Канаді, Вінніпеґ дає великі можливості для теренового досліду в ділянці українознавства ;під сучасну пору опрацьовуються, як маґістерські тези такі теми: канадизми в говореній мові манітобських українців, стратифікація українсько-канадського фолкльору, розвиток українського правопису в Канаді від 1903 до 1972 року, та інші. Департамент Славістики має велику кількість курсів з української мови та літератури, наприклад, початкові та підвищені лекції з української мови (91, 125, 237(з мовно-ляборіторійними вправами, курси з історії української літератури (237, 345, 238, 351, 445) з такими спецалізованими, ділянками, як барокк у українській літературі, модернізм, тощо. Департамент Славістики єдиний на американському континенті, що веде окремий курс-семінар „української цивілізації" (350). Крім дипломів бакалавра (Б. А.) та маґістра (М. А.) з україністики в Манітобському університеті є спеціяльний диплом з української мови, що його можна одержати на основі окремого іспиту без учащання на курси в часі академічного року. Для студентів встановлено декілька стипендій і нагород, що їх уфундували українські організації та одиниці. В склад викладачів у 1972-1973 академічному році входять: проф. Яр. Рудницький (голова), проф. Г. Д. Вібе, проф. І. Тарнавецька, д-р С. Погорілий та лектор Й. Петах. З уваги на невисокий кошт прожитку у Вінніпеґу та розмірно низькі університетські оплати Манітобський університет притягає увагу молоді й на ньому студіюють українознавство студенти не тільки з Канади, але й з інших країн, навіть з Австралії.

ІНВЕСТИЦІЙНІ КОМПАНІЇ ДЛЯ МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

них аж 68 у стейті Ню Йорк. У стейті Ню Джерзі їх тільки 8 і жадної у Джерзі Сиґі.

Більшість інвестиційних компаній є власністю малої групи льокальних інвесторів, одначе 33 фінансовані публічно і їхні шери можна купити на ринку, 65 є цілковито або частинно власністю комерційних банків, деякі зорганізовані як допоміжні частини інших корпорацій.

Тепер закон забороняє банкам мати контролю над ІКМП і дозволяє їм мати менше як 50 відс. контролюючого капіталу.

Інвестиційні компанії для малих підприємств дають фінансову допомогу малим фірмам для розвитку, модернізації і навіть для здорового фінансування операцій. Вони також допомагають у керівництві малим підприємством і цим виконують дуже важливу ролю в економічному житті громади.

Зацікавлених осіб, які хочуть довідатись більше про ІКМП, одержати від неї фінансову допомогу або інвестувати, звертатися на адресу: M. Trojan, 90 Cherry Avenue, Watertown, Conn. 06795.

Замість квітів на могилу
бл. п. ІГОРЯ НОВАКІВСЬКОГО
складаю 25.00 дол. на Катедру Українознавства.
Залучую вислови щирого співчуття Родині.

М. ГАЛАМАЙ

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
З глибоким смутком повідомляємо, що 10-го липня 1972 р. в Детройті, Миш., помер

Проф. Д-р Іван Федорович

РОЗГІН

дійсний член Академії, відомий український громадський діяч.

Дружині і Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

УПРАВА УВАН у США

ТОВАРИСТВО ПРИХИЛЬНИКІВ
УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ в ДЕТРОЙТІ, Миш.
Ділиться сумною вісткою, що 10-го липня 1972 р., у Детройті, Миш., на 74-ому році життя, відійшов у Вічність
АКТИВНИЙ ЧЛЕН ТОВАРИСТВА

сл. п.
Проф Д-р Іван Федорович

РОЗГІН

Дружині і всій Рідні Покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА ТОВАРИСТВА

Успіхи нашої молоді

11-го травня 1972 р. на Медичному Факультеті Ню Йоркського Стейтового університету в Боффало молода українка Арета Коваль одержала диплом доктора медицини, єдина з усіх 120 нових докторів того випуску з відзначенням за докторську тезу (д и с е р т а ц і ю): „Thesis Honors".

Її батько, Михайло, педагог, нащадок бойківських родів Синевідська Вижного у Скільщині: Ковалів по батькові і Тимошницьких по матері. Матір Арети, Анна, учителька, з роду Джинджиристих з Настасова по батькові, і з роду Теслів по матері.

Арета закінчила в Ню Йорку українську парохіяльну школу св. Юрія у 1960 р. і Домініканську Академію у 1964 р., здобувши перше місце в обох школах. У 1968 р., в Бруклинськиму коледжі отримала бакалавреат мистецтва з англійського, з відзначенням „Cum Laude". Під час медичних студій відбула в 1971 р. двомісячний практичний курс в Медичному Центрі Колорадського університету в Денвері в ділянці неонатології і 9-тижневий курс в Пропам'ятному Шпиталі ім. Парклянда Південно-Західнього Медичного Факультету в місті Даллас, в Тексасі, в ділянці травм і негайної хірургії.

Арета Коваль

Арета належить до Пласту від 1954-го р., тепер — членка куреня „Нові Обрії", новацька впорядниця до 1968 р. та працівничка на Союзівці під час літніх вакацій Разом із батьками належить до 455-го Відділу УНСоюзу.

Від 23 червня 1972 р. д-р Арета Коваль розпочала свою лікарську шпитальну практику („інтершип") в педіятричному (дитячому) Відділі шпиталях університету Айови в місті Айова Сити в стейті Айова.

М. К.

Два концерти визначних учнів УМІ

Раз в році, в травні з'їжджаються до Ню Йорку талановиті учні середніх і вищих курсів, які за свою послідовну, витривалу працю та за досконале виконання приписаного матеріялу на іспитах одержали визначну оцінку.

До концерту готуються виконавці з найбільшою увагою і солідністю, бо знають, що як репрезентанти найвищої оцінки в Українському Музичному Інституті повинні вив'язатись якнайкраще.

Щоб не перевантажувати програми, вперше цього року поділено учнів на два рівнорядні концерти, що відбулись 7 і 21 травня у залі Українського Інституту Америки в Ню Йорку. У них взяли участь учні Метрополітальної Округи Відділів: Ню Йорку, Нюарку, Ірвінгтону і Пассейку — кляс фортепіяну: Мелянії Байлової Таїси Богданської, Дарії Карановнич, Галі Клим, Ольги Чипак, скрипки: Рафаїла Венке, та сольоспіву: Валентина Здрайковського, Клявдії Таранової та Евгена Крахна.

Перший концерт започаткувала Марійка Голіната композицією Савицького: „Іхав козак за Дунай", відтак Соневицького „Косарі" і Моцарта „Турецьке Рондо". Дора Ольшанівська відіграла Шопена „Дощовий Прелюд" і Мендельсона „Мандрівник". Оксана Федоренко виконала „Романцу" з Концерту Моцарта д-моль, а Рома Грабарчук Лисенка Елегію і І частину „Патетичної сонати" Бетговена. У програмі Зірки Сохан були: Косенка Етюд ціс-моль і Концертове Рондо Д-дур Моцарта. Олег Сохан виконав г-моль Скерцо Шопена, Христя Коленська другу частину Бетговена сонати Ц-дур оп. 2 ч. 3 і Шумана „Інтермеццо ес-моль. Скрипаль Петро Рівес при акомпаньяменті Наталі Гурин відіграв концертове сольо а-моль Данклі, а Зірка Стебельська „Лібестравм" Ліста і Фантазі - Емпромтю ціс-моль Шопена. Марічка Сохан виконала „Тему" і „Варіяції Глазунова, а закінчила концерт Ляриса Крупа „Романцою" Фіс-дур Шумана та Леґендою Ліста „Св. Франц ступає по хвилях".

Другий концерт 21-го травня започаткувала Тая Саламаха Скарляті „Сонатіною" „іс-моль і Фоменка— „Поемою Карпат". Олесь Кузишин виконав „Рондо Капрічіозо" Мендельсона і Годарда „Концертовий етюд". Арії з Опер „Турандот" і „Джані Скіккі" Пуччіні відспівала Ляриса Маґун. Першу частину концерту а-моль Шумана виконала Ірена Шараневич. „Прелюдію" Баха г-моль, Шопена „Ноктюрн" е-моль і Ґершвіна „Прелюдію" есмоль Оксана Гаврилюк. Скрипаль Олександер Покора при акомпаньяменті Оксани Борбич відіграв першу частину Концерту Бруха ґ-моль. Ірена Пелех виконала 8 картин з твору Мусорґського „Картини з виставки". Христина Ступників проспівала Генделя „Дорогі гаї" Людкевича: „Одна пісня голосненька" і Респіґі „Страждаю". Колесси Коломийку і Косенка „Етюд" Дес-дур заграла Валя Приходько. ҐодардаКуранту і Шопена „Революційний етюд" виконала Ірена Тромпса, а Антін Юрків відспівав Стеценка „Квіти" і Арію з опери „Федора" Джордано. Оксана Борбич виконала „Прелюд ґ-моль Рахманінова і „Етюд" Е-дур Косенка. На закінчення ансамбль співаків: Христина Ступників меццо - сопрано, Антін Юрків — тенор і Стефан Шкафаровський — бас виконали Крахна „Надія" до слів Лесі Українки та закарпатську народну пісню „Болить мене голівонька".

Співом акомпаньювали Чічка К. Андрієнко і Е. Крахно. Добірна публіка, яка щораз численніше відвідує імпрези УМІ зі захопленням слухала трудних технічно і виразово творів, сердечно вітала та оплескувала молодих виконавців, а до нас, учителів, підходила з таким признанням: „Ви нам справили справжній духовий пир, ми вдячні вам за вашу працю і такі концерти". Ще довго по програмі гуторили щасливі молоді адепти музики, їхні батьки і гості з нами учителями за елеґантним прийняттям, яке приготували пані з Батьківського Комітету УМІ Ню Йорку під проводом Стефанії Нагірної.

Таїса Богданська
прес. реф. УМІ

СПОРТ

ЛЕВИ ЗАКІНЧИЛИ ВЕСНЯНИЙ СЕЗОН

Леви — Кікерс 2:0 (1:1).
Резерва: Леви — Кікерс 5:3

Чикаґо, Іллиной, 20 липня закінчила перша футбольна дружина УАСТ Леви весняний сезон за чемпіонат Вищої Дивізії Групи Червоні Національної Футбольної Ліги Чикаґо. В останніх змаганнях весняного сезону стрінулися Леви зі сильною німецькою дружиною Кікерс, в якій грає наш земляк Леонід Скороход, колишній змагун нашої футбольної дружини Левів. Левам треба було перемогти Кікерсів, щоб здобути віцечемпіонат весняного сезону Вищої Дивізії Групи Червоні.

Леви закінчили весняний сезон з такими рекордами: 8 змагань, з яких вони здобули 6 перемог, 1 реміс і одну поразку з відношенням точок 13:3, а воріт 27:5. Атака Левів стрілила 27 воріт, цебто пересічно 3 3/8 воріт у одних змаганнях.

Ворота для дружини УАСТ Леви стрілили у весняному сезоні змагуни: Ричард Ґрін 8 (король стрільців), Мих. Нога 7, Євген Андрущишин 4, Борис Шлапак 3, Рамон Аріяс 2, Стах Підковирів 1, Вадим Мишалів 1 і Християн Кіпка 1. Воротар Орест Банах не пропустив жадних воріт у 4-ох змаганнях.

Висліди першої футбольної дружини УАСТ Леви:

1. Леви — Атлетікс		3:1,
2. Леви — Марунс		4:0,
3. Леви — Олімпікс		1:2,
4. Леви — Спарта		1:1,
5. Леви — Аурора Кікерс		12:1,
6. Леви — Швабен		3:0,
7. Леви — Орли		1:0,
8. Леви — Чикаґо Кікерс		2:0.
		27 : 5.

Останні змагання Левів проти Кікерсів були перед матчем змагань бразилійської дружини Сантос проти мехіканців Універзідад. Бразилійці Сантос перемогли мехіканську студентську дружину Універзідад 2:0. Змагання Левів з Кікерсами були гарні й скорі від першої до останньої хвилини. Обидва воротарі Банах і Ґрілец обоpонили небезпечні стріли на їхні ворота. Воротареві Банахові помогли оборонці Євген Мишалів, Круґ, Іваник і Кашубський. Атака Левів Нога, Андрущишин, Шлапак і Ґрін дуже часто загрожувала воротареві Ґрілецові, який врятував дружину Кікерсів від високої поразки. Суддювали Пінто і Валів. Відношення наріжняків 5:1 в користь Кікерсів. Двоє воріт стрілив Ричард Ґрін з двох карних з одинадцятьох метрів 28-ій і 73-ій хвилинах.

Склад Левів: Банах, Євген Мишалів, Круґ, Іваник, Кашубський, Рамон Аріяс, Ґрін, Шліндер Андрущишин, Нога, Кіпка, Шлапак, Лецюк і Підковирів. —

Резерва Левів перемогла резерву Кікерсів 5:3. Ворота стрілили Яворський 2, з двох одинадцяток. Вуґрінчіч 2 і Дубинін 1. Рекорд резерви 3 змагань, 2 перемоги і одна поразка, з відношення точок 4:2, а воріт 12:10.

Петро Головатий

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки)	$2.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, балки, продаж домів і т. д.)	$3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ ЗА ПОЛІТИЧНІ ОГОЛОШЕННЯ (виборчі кампанії)	$4.00
ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по	$3.00
за інч за кожного рода оголошення.	
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту	$4.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти	$6.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН БАРНА — член УНС Відд. 57 Б-ва св. ап. Петра і Павла в Коговс, Н. Й., помер 29 травня 1972 р. на 86 р. ж. Покійний став членом УНС в 1915 р. Полишив у смутку дружину Елисавету. Похорон відбувся 1 червня 1972 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Вотерфорд, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Згуд, секр.

НАДІЯ СТЕЦИНА — членка УНС Відд. 33 Т-ва О. Ольжича у Філядельфії, Па., померла 15 травня 1972 р. на 54 р. ж. Нар. в Боруховї, Україна і стала членкою УНС в 1968 р. Полишила в смутку мужа Івана. Похорон відбувся 19 травня 1972 р. на цвинтарі св. Марії у Фокс Чейсі, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Анна Хомин, секр.

ІВАН БУДИК, член УНСоюзу Відд. 2 Монт Кармел, Па., помер 13 травня 1972 р. на 54 р. ж. Став членом УНС в 1936 р. Полишив у смутку дружину Марґарету. Похорон відбувся 16 травня 1972 р. на цвинтарі Всіх Святих в Елнбурґу, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Елизабета Сенкович, секр.

ЮРКО МУШИНСЬКИЙ, член УНС Відд. 379 Б-ва св. Юрія в Чікаґо, Ілл., помер 31 травня 1972 р. на 66 р. ж. Нар. в с. Лушінка, повіт Ліско, Україна і став членом УНС в 1952 р. Полишив у смутку дружину Анну, дітей: Івана, Володимира, Ірину-Марію і Ольгу. Похорон відбувся 3 червня 1972 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Лейден Тавншіп, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Семків, секр.

МАРІЯ ЧУБІК, довголітня членка Б-ва св. Ів. Хрестителя, Відд. 230 в Янґставні, Огайо, померла 23-го квітня 1972 р. на 50-ому році життя. Покійна народилася 18 серпня 1921 р. в Янґставні, Огайо і стала членкою УНСоюзу в 1959 р. Залишила у смутку мужа Андрія, сина Андрія мол., доньку Шарлет, сестер Олену й Анну. Похорон відбувся 26-го квітня 1972 р. на цвинтарі Кальварія в Янґставні, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!
П. Ліщак, секр.

ІВАН БІНДАС, довголітній член Б-ва св. Ів. Хрестителя, Відд. 107 в Геммонд, Інд., помер 29 квітня 1972 р. на 53-му році життя. До УНСоюзу вступив в 1939 р. Залишив у смутку дружину Берніс. Похований на цвинтарі Св. Хреста в Калюмет Ситі, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа

ЮСТИНА ПЕТРІВ, довголітня членка Т-ва Український Народний Дім, Відд. 316 в Рочестері, Н.Й., померла 4-го травня 1972 р. на 78-ому році життя. Покійна стала членкою УНСоюзу в 1922 р. Залишила у смутку доньку Софію та сина Івана. Похорон відбувся 6-го травня 1972 р. на цвинтарі Вудлови в місті Колюмбія, Міс.
Вічна Їй Пам'ять!
Управа

СТЕФАН КРУПКА, довголітній член Б-ва св. о. Николая, Відд. 106 в Чікаґо, Ілл., помер 4 травня 1972 р. на 79-му році життя. Покійний народився в 1893 р. в Україні, і став членом УНСоюзу в 1953 р. Залишив у смутку брата Григорія в Канаді, дочку з зятем і дальшу родину. Похорон відбувся 6-го травня 1972 р. на цвинтарі св. о. Николая в Чікаґо, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа

ЙОСИФИНА КОЦЮБА, довголітня членка Т-ва Українська Січ, Відд. 39 в Сиракюзах, Н.Й., померла 24 квітня 1972 р. на 75-ому році життя. Покійна народилася 1897 р. в Україні, і стала членкою УНСоюзу в 1946 р. Залишила у смутку доньку Марію, синів Френка і Реймонда з родинами та рідню і приятелів у Вунсакет, Ровд Айленд. Похорон відбувся 27 квітня на цвинтар української католицької церкви св. Ів. Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.
Вічна Їй Пам'ять!
Управа

ПЕТРО ТОЛОСКЕВИЧ, довголітній член Б-ва св. Василія Великого, Відд. 364 в Клівленді, Огайо, помер 8 травня 1972 р. Покійний народився в Україні, залишив у смутку дружину Анастазію, синів Петра і Володимира, братів Івана і Павла, внуків та дальшу родину. Похорон відбувся 12 травня 1972 р. на цвинтарі св. апп. Петра і Павла в Пармі, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Владика, секр.

АНДРІЙ ДРАБИК, довголітній член Т-ва ім. І. Франка, Відд. 83 у Філядельфії, Па., помер 22 квітня 1972 р. на 79 році життя. Покійний народився 7 грудня 1892 року у Фраквіл, Па., і став членом УНСоюзу в 1927 р. Залишив у смутку дружину Юліяну, синів Дмитра і Василя, доньку Анну, 13 внуків та 1 правнука. Похорон відбувся 26-го квітня 1972 р. на цвинтарі св. Марії у Філядельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа

ТЕОФІЛЬ СІЧКОРІЗ, довголітній член Т-ва Українська Січ, Відд. 182 в Кліфтоні, Н. Дж., помер 2 травня 1972 р. на 64-ому році життя. Покійний народився 1908 р. в Озірній, Західня Україна, і став членом УНСоюзу в 1949 році. Залишив у смутку сестрінку Елеонору Майбороду в ЗСА, дальшу родину в Україні, в Арґентині і численних земляків та приятелів-комбатантів. Похорон відбувся 5-го травня ц.р. на цвинтарі св. Михайла в Лодай, Н.Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

СУБОТА, 15-го ЛИПНЯ 1972 р.:

ПЛЕЙНФЕЛД, Н.Дж. — Місячні збори Т-ва ім. І. Франка, Відд. 372, о год. 8-ій веч. в Ігл Гол, 210 Черч вул., Плейнфілд. Проситься членів прибути на збори і забрати дивіденду. — Ф. Дубей, предс.; Іван Головка, кас.; Йосиф Ярема, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — Місячні збори членів 397-го Відділу від год. 3 - 4:30 по пол. в домі Т-ва Укр.-Амер. Горожан при 847 Н. Френклін вул., Філядельфія. Проситься членів прибути, відібрати дивідендові чеки, вирівняти залеглости і вплатити членські вкладки за місяць липень. — Управа.

НЕДІЛЯ, 16-го ЛИПНЯ, 1972 р.:

НЮАРК, Н.Дж. — Місячні збори Б-ва св. Івана Хрестителя, Відд. 76, о год. 1-ій по пол. в залі української католицької школи при Санфорд і Айві вул. Проситься вирівняти членські вкладки та відібрати дивідендові чеки. — В. Боярський, предс.; Т. Клебан, касир; Мирослав Демчук, секр.

ПАССЕЙК, Н.Дж. — Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 42, о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Hope Avenue, Passaic, N.J. Просимо про чисельну участь. Також просимо вибрати свої чеки дивіденди. — Василь Марущак, рек. секретар.

ТАРЗАН, Ч. 6779. Генерал Ітс засновує Місто Тарзана

Вибач мені, генерале Ітсе. Мушу одягнутись!

Сотник Чулю поінформував мене, Тарзане! Я прилетів сюди тому, що дістав згоду на щось, що тобі сподобається після твого поганого тутешнього досвіду!

З'єднане командування уповноважило мене постачати тобі все, чого треба, щоб збудувати тут і зберегти місцеву допоміжну станицю, місто, до якого можуть приходити всі племена, коли потребуватимуть харчів, лікарської опіки, або приятеля і...

І, якщо ти не будеш противитися, ми називатимемо цей кусень Африки відтепер Містом Тарзана!